

tredje person kommer inn i bildet. Hva kan skje og hvilke utfordringer kan oppstå som følge av dette?

På engelsk finnes et uttrykk som sier: «Two's company, three's a crowd.» («to er godt selskap, men tre blir en folkemengde»). Grunnen til at vi kjenner oss igjen i uttrykket, er at vi vet med oss selv at vi er selvsentrerte og at en tredje person kan virke truende for oss i forholdet til en annen. Kanskje har du hatt et forhold til en god venn som ble forstyrret da en tredjepart blandet seg. Vennen din fokuserte ikke kun på deg lenger, men delte sin tid mellom to parter. Allikevel, hvis den tredje personen blir akseptert, er dette det beste som kan skje med forholdet. Da er ikke kjærligheten lenger selvsentrert, men tar en ny og uselvisk form. Du kan ikke lenger utelukkende dyrke vennskapet med din første venn, du må også lære deg å akseptere at vennen din har en annen venn. Du må akseptere at fokus ikke lenger kun er rettet mot deg selv. Derfor er tre den minste tallverdien som muliggjør kjærlighet i sin reneste form. Én person kan ikke alene oppleve kjærlighet. Med to personer, hvor hver er den eneste mottager av den andre parts oppmerksomhet, er de fare for en selvsentrert utgave av kjærlighet. Men i det øyeblikk tre personer er involvert, kan en selvoppofrende form for kjærlighet oppstå. Alle må ydmykt gi avkall på oppmerksomhet til fordel for en tredjepart, og hver enkelt må være tredjepart for de to andre. Da kan ren uselviskhet finne grobunn.

Hvis Gud var alene og eksisterte i evigheten uten noen andre, ville det ikke gi noen mening å si at Gud er kjærlighet. Bibelens rasjonelle bilde av Gud som en trefoldig enhet med perfekt kjærlighet som det eksistensielle grunnlaget, er et sterkt bevis for at Bibelen faktisk er en sann åpenbaring av den eneste sanne Gud. Noen aspekter av denne åpenbaringen er til og med utenfor vår forstand; det er tross alt Gud vi snakker om. Vi er endelige vesener som prøver å forstå det uendelige. Allikevel kan vi forstå at Gud i seg selv er et vennskap bygget på uselvisk kjærlighet når vi vet at Gud danner kjærlighet mellom tre personligheter. Er det ikke naturlig å bli tiltrukket av en slik Gud? Det er i alle fall ingen grunn til å klage.

SETT SAMMEN

Den enestående og fantastiske sannheten om at Gud er kjærlighet, ble demonstrert på jorden gjennom Jesu liv.

Bibelen forteller om Jesu forhold til Faderen før han kom til jorden, et fellesskap som hadde eksistert i en evighet før jordens skapelse. Vi leser at han «... er i Fars favn» (Johannes 1,18). I en annen oversettelse står det: «... og er nær Far i himmelen». Om forholdet som fantes dem imellom før Jesu fødsel på jorden, sa Jesus selv: «... du elsket meg før verdens grunnvoll ble lagt» (Johannes 17,24). Om sitt framtidshåp for menneskeheten, sa Jesus: «... at den kjærlighet du har hatt til meg, kan være i dem og jeg selv kan være i dem» (Johannes 17,26).

For et fantastisk innblikk i hvem Gud er og hva han ønsker for oss!

Gud er mye, mye mer enn et allmechtig vesen som styrer universet med absolutt autoritet. Gud er selve utgangspunktet for alle sanne og tillitsfulle vennskap. Gud, Faderen, Sønnen og Den hellige ånd, er kjærlighet, og kjernen i deres ønsker er at vi alle skal kunne kjenne dem. Og ved å bli kjent med Gud, skal vi få ta del i og reflektere hans kjærlighet.

OPPLEV

Wow! Gud er mer enestående enn jeg noen gang har sett for meg. En slik Gud kan jeg sette min tillitt til, og jeg ønsker å lære mer om han.

Fra det øyeblikket vi fødes inn i denne verden, tørster vi etter nærhet med andre mennesker. Hele livet lengter vi etter vennskap, lojalitet, hengivenhet og tillit. Vi søker etter fellesskap, for vi er skapt i Guds bilde. Alle de gode og kjærlige forbindelser på jorden, minner oss om den tilknytningen Gud inviterer oss til å ha med seg.

truthlink.org

© Copyright 2014 Truth Link

[truth] LINK

2 Guds sinn

utforsk • sett sammen • opplev

2 GUDS SINN

UTFORSK

Gud er kjærlighet på en personlig, uselvsk og fantastisk måte som ingenting annet kan måle seg med.

HVA LIGGER I ET NAVN?

Da et par i Sverige skulle gi navn til barnet sitt, forsøkte de seg med Albin, stavet: Brfxxccxmnpccclllmmnprxvclmncckssqlbb11116. Som forklaring sa moren: «Jeg har valgt en pregnant, ekspresjonistisk typografisk utforming som jeg betrakter som en kunstnerisk nyskapning.» Den delen av rettsapparatet i Sverige som har ansvar for slikt, svarte noe sånt som: «Skal vi se, NEI!», og krevde at barnet skulle få et annet navn. Det skulle vise seg at foreldrenes faktiske tanke bak navnet, var en protest. De var ikke enige i at det var rett at den svenske staten skulle ha det siste ordet i hva som er greit å kalle et barn.

Alle har et navn, og alle navn har en betydning. (Du kan finne ditt navns betydning på Google hvis du ikke allerede kjenner den.) Spesielt har navn i Bibelen spesielle betydninger. Hvert av dem har en melding og forteller litt om karakteren eller historien til eieren av navnet.

Adam betyr «fra jorden», og i Bibelen står det at Gud skapte Adam nettopp fra jorden.

Jakob betyr «bedrager», og det viste seg flere ganger å være en sentral del av hans karakter.

Israel betyr «en som overvinner med Gud» og var det navnet Jakob fikk etter at han fortalte sannheten og gav avkall på sin bedragerske handlemåte. Du skjønner kanskje at i Bibelen har navn noe å fortelle.

Den første gangen Bibelen introduserer oss for Gud, bruker den et veldig spesielt og underlig navn, som forteller noe utrolig om Skaperen.

«I begynnelsen skapte _____ himmelen og jorden» (1. Mosebok 1,1).

Hvis du skrev Gud i det blanke feltet over vil de fleste bibeloversettelser gi deg rett. Men på hebraisk står ikke det generelle ordet gud, men heller: «I begynnelsen skapte *Guddom* himmelen og jorden.» *Elohim* er ordet som er brukt, og det er et egennavn. Men det underlige er at det allikevel beskriver noe i flertall. Det blir litt som om naboen din skulle introdusert seg ved å si: «Hei, jeg heter Olaer.» Du ville kanskje sett litt rart på Olaer og tenkt at grammatikk ikke var hans sterkeste side, eller at han så for seg at han var mer enn én person. Du ville nok uansett ikke tenkt at hans beskrivelse av seg selv som flere personer stemte helt overens med virkeligheten. Det er fordi det ikke er noen situasjon hvor det gir spesielt god mening for et enkelt menneske å beskrive seg som flere personer. Allikevel er det akkurat det Gud gjør når han introduserer seg selv for oss i Bibelens første vers. Denne tanken om et flertall blir gjort enda tydeligere senere i kapitlet:

«Gud (Elohim) sa: 'La ___ lage mennesker i vårt bilde, så de ligner ___! ...'» (1. Mosebok 1,26).

Gud er mer enn bare Jeg eller Meg, han er et Oss og et Vi. Gud eksisterer, både før og etter skapelsen, som en flertallig person. Gud er Elohim, én i flertall.

אלהים

ELOHIM

EN, MEN ALLIKEVEL FLERE

Idéen om en Gud som er mer enn én person, kan virke underlig ved første øyekast. Men når vi studerer Bibelen nøyere, blir denne tanken klarere, som den mest fundamentale sannheten om Gud:

«Gud er kjærlighet» (1. Johannes 4,16).

Hva betyr egentlig dette?

Når Bibelen bruker ordet kjærlighet, er det for å formidle noe helt spesifikt:

«Kjærligheten ... søker ikke sitt eget ...» (1. Korinterne 13,4-5).

Per definisjon er kjærlighet sentrert om andre og gir av seg selv. Derfor, skal kjærligheten i det hele tatt være til, må det være mer enn én person involvert; det må være et forhold mellom to eller flere. Skulle du finne på å låse deg inne et sted og oppholde deg der resten av livet, vil du leve alle dine dager uten å oppleve kjærlighet. Dette er simpelthen fordi én person som er alene, ikke kan oppleve kjærlighet. Det er derfor logisk at siden Gud er kjærlighet, så må han være mer enn én person, samtidig som han er én guddommelig enhet.

Sagt med andre ord: Gud er ikke ensom, men en sosial enhet bygd på selvoppofrende kjærlighet i evigvarende bevegelse.

I Bibelen beskrives Gud stort sett som én Gud, men allikevel som mer enn én: Faderen, Sønnen og Den hellige ånd. Faderen er Gud (Jesaja 64,8; Johannes 3,16), men Gud er mer enn det. Sønnen, Jesus Kristus, er Gud (Johannes 1,1; Filippene 2,5-6), men Gud er mer enn det. Den hellige ånd er Gud (Job 33,4; Lukas 1,35). Men Gud er mer enn det. Gud blir derfor kalt en treenighet siden Gud er et evigvarende fellesskap bestående av tre selvstendige og guddommelige personer. Denne treenigheten, og de som danner den, har én natur, ett mål, én tanke og én karakter.

Det er noe genialt ved Bibelens omtale av Gud som tre i én. La oss ta for oss hvordan forhold mellom tre personer utspiller seg. Tenk igjennom og diskuter følgende situasjon før du leser neste avsnitt: To personer er nære venner og en